

A három előfordulási hely a dicsőítésről, biztatásról szól. Izaiás gondolatai biztatást adnak Izrael népének, mint kiválasztott népnek arról, hogy nem kell félniük semmitől, mert mindenben megsegíti őket az Isten, s amire csak szükségük van, megadja számunkra. Mindezt Izrael „Szentje” teszi velük.

A 144-es zsolnában Dávid király Isten nagyságáról, jóságáról, kegyelméről, irgalmasságáról énekel. Dávid király nagy-nagy háláját érezzük ki a szövegből.

Az Újszövetségben Máté szól hozzánk és dicsőíti, magasztalja Keresztelő Szent Jánost, akit prófétánál is nagyobbaknak, s az asszonyok szülöttei közt a legnagyobbaknak nevez.

Vajon mi hogyan állunk Isten iránti hálánkkal, megbecsülésünkkel?

Hányszor jut eszünkbe nap mint nap Isten jósága? Hányszor vesszük észre Isten belenyúlásait életünkbe?

Hányszor állunk meg és köszönjük meg a Gondviselő jóságát, szeretetét?

Schrenk Éva: Hála és köszönet

*Hálát adok az elmúlt évért,
hálás vagyok minden percéért.
Már megint megtartott az Isten!
Akkor is, ha nem mindig hittem.*

*Ő vigyázott reám szüntelen,
s bár az élet sokszor küzdelem,
nem hagyott soha egymagamra
az Úton, nyomában haladva.
Kimondom a neved, Jézusom;
nem hagyta, hogy járjak tévúton.*

Aczél Géza (Halásztelek)

"Én szólok hozzád így: Ne félj! Én megsegítelek." Iz 41,13

"Te vagy nekem az irgalom," Zs 144,2

"Jézus Jánosról kezdett beszélni a tömegnek" Mt 11,7

Úgy vélem elődeink hitét, gondolkodását legjobban a teljes régi iratokból, könyvekből ismerhetjük meg. A mai napi ószövetségi helyekből a fenti két mondatot érzem magaménak.

Miért becsülöm Keresztelő Jánost?

- Fontos volt számára és elkötelezetten teljesítette küldetését- ezért is szólt érzelmekkel telien.
- Erős akaráttal, önfegyellemmel élt.
- Szóvá tette, amit rossznak gondolt, kezdeményezett.
- Utat mutatott, buzdított., változtatásra szólított fel. (A Messiásra, illetve hallgatósága helyes életvezetésére.)
- Nem kereste a maga dicsőségét,
- ...

Tóth Anikó